

[Forsvarsministeren.]

saa sket for Sundets Vedkommende, men det er en Selvfølge, at naar saadanne Foranstaltninger skal gennemføres, er det umuligt for alle Tilfældes Vedkommende i hvert Fald at rette sig efter Bestemmelserne i den nu gældende Lodslov, der forudsætter indgaaende Forhandling med de enkelte Lodserier og forudsætter, at disse har Adgang til at erklære sig om de Foranstaltninger, som træffes. Det er klart, at hvor det drejer sig om at skulle iværksætte ekstraordinære Foranstaltninger af denne Art, hvorved dette ofte maa ske med Timers Varsel, er det umuligt at overholde den gældende Lovs almindelige Regler. Det er derfor, at Ministeriet, ligesom det var Tilfældet for Perioden 1914—18, anmoder om Bemyndigelse til at afvige fra en Række af de gældende Bestemmelser i Lodsloven, saaledes at man faar Mulighed for at omflytte Lodspersonel og Materiel, fastsætte en særlig Fordeling af Lodspengene og fastsætte særlige Lodspenge, eventuelt ogsaa, hvor der er Tale om at oprette nye Lodsstationer ved de Spærringer, der forefindes, at lønne Lodserne paa en særlig Maade uden om det ved de normale Regler fastsatte.

Endvidere tilsigtes det ved § 3 at bemyndige Ministeriet til at fordele Udgifterne paa en anden Maade, end det er forudsat i den ordinære Lov. Forholdet er det, at det i den ordinære Lov hedder: at det ved Indførelse af Lodstvang afgøres, i hvilket Omfang Statskassen helt eller delvis skal afholde de med Lodstvangen forbundne Udgifter. Man havde imidlertid i 1914—18 en midlertidig Lov, hvorefter det var muligt i en Række Tilfælde at paalægge Skibsfarten selv disse ekstraordinære Udgifter. Det mener vi ogsaa vil være rimeligt i indeværende Situation, thi det er jo muligt, at Skibsfarten eller i hvert Fald en Del af Skibsfarten kommer ind i en saadan Konjunktur, at det vilde være helt urimeligt, om Samfundet skulde betale Lodspengene i de Tilfælde, der er Tale om her. Der er derfor i § 3 foreslaaet at aabne Mulighed for, at den paagældende Skibsfart selv betaler denne Afgift.

I § 4 er der en Bestemmelse om særlig Bemyndigelse til Lødsdirektøren, en Bemyndigelse, der kun er en naturlig Følge af de særlige Forhold, som bestaar med Hensyn til Lødsvæsenets Organisation og Funktioner, saaledes at Lødsdirektøren i de daglige Forretninger kan bemyndiges til at træffe Bestemmelser uden direkte at forelægge Sagerne først i Ministeriet. Men det er en Selvfølge, at denne Paragraf ikke be-

tyder, at Ministeren ønsker at fralægge sig noget Ansvar. Tværtimod er der Tale om, at Lødsdirektøren faar overdraget Bemyndigelse i det Omfang, Ministeren fastsætter, men selvfølgelig under Ministerens Ansvar.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det er en Selvfølge fra Ministeriets Side, at disse Afvigelser fra den gældende Lovgivning vil blive administreret med al mulig Hensynsfuldhed, saaledes at man kun afviger derfra i Henhold til den her tilsigtede Lov, hvor det ikke er muligt at følge de i den ordinære Lov fastsatte Regler. Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Horn: Det af den højtærede Forsvarsminister fremsatte Lovforslag om midlertidige Foranstaltninger vedrørende Lødsvæsenet tilsigter, som den senere Tids Lovgivning, at forebygge de Farer og Vanskeligheder, som Forholdene ude omkring paafører vort Land. Da man i 1914 stod over for tilsvarende Vanskeligheder, gennemførtes den 19. August en tilsvarende midlertidig Lov som den, det høje Ting nu behandler. Ligesom dengang ved nu ingen, hvilke Sikringsforanstaltninger det kan blive nødvendigt at gennemføre under de givne Forhold med meget kort Varsel, saaledes at en Omflytning af Lodspersonale og Lodsmateriel maa kunne foretages for at sikre Sejladsen for vore Skibe og vor Fiskerflaade. Det bør, hvad Lovforslaget tilsigter, kunne ske hurtigt, hvorved som af den højtærede Forsvarsminister nævnt Bestemmelserne om de ved Loven om Lødsvæsenets Ordning § 52 særligt tillagte Beføjelser for Lodserne i visse Tilfælde maaske maa fraviges af Hensyn til Situationens Krav. Dette vil sikkert af Lodserne blive forstaaet paa rette Maade i paakommende Tilfælde, saa at der ikke tabes Tid, hvor hurtig Forhandling er paakrævet. Den tilsigtede Lovs Virkninger vil selvfølgelig ogsaa medføre økonomiske Ændringer, hvis Omfang ikke paa Forhaand kan fastsættes, men med skyldig Hensyntagen saavel til Fiskerflaaden og Skibsfarten som til Lodserne vil Administrationen sikkert kunne tillempes og Byrderne kunne fordeles paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade, saaledes som nys udtalt af den højtærede Forsvarsminister. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling, saaledes som en saadan blev det tilsvarende Lovforslag til Del i dette høje Ting i 1914.